

కృష్ణా

వైకృత
సంపుట

నలభై దాకా పాఠ్యశాలకు అన్ని అనుమానాలే. “నువ్వు ఉట్టి అనుమానాల పుట్టలాగా కయారయ్యావు పాఠ్యశాల” అని కృష్ణమూర్తి విసుక్కువి రోజు వుండడం లేదు! అతను విసుక్కుంటే పాఠ్యశాల బాధపడక తప్పదు.

“ఏం చెయ్యమ కృష్ణా! ఎదిగిన పిల్లలన్న తరువాత యిలాంటి యిబ్బందులు తప్పవు!” అనేస్తుంది.

“కాని యింకొకరికి యెదిగి: పిల్లలులేరా! అంతమాత్రంచేత పెద్దాళ్ళు సరదాలన్నీ చంపేసుకుని సన్యాసుల్లాగా ప్రాకుతున్నారా చెప్పు: మా ఆఫీసులో....”

కృష్ణమూర్తి మాట ఎప్పుడూ పూర్తి కావివ్వడం పాఠ్యశాలి.

“మీ మేనేజరుకి అరవై వస్తుండగా కొడుకు పుట్టాడు” కిసుక్కున నవ్వేస్తుంది పాఠ్యశాలి. కొంపలో యిదో పెద్ద జోక్ అయి పోయింది. నానిగాడికి బాబ్బీకి యిలాంటి, ‘ఎడల్లు’ జోకులు అర్థం కా: నుకుంటుంది పాఠ్యశాలి. వాళ్ళముందు నోరు కారకూడదని విషా.

కృష్ణమూర్తి యిలాంటి మయాల్లోనే ‘యెలాంటి పాఠ్యశాలి యెలా హాసాంతరం చెందింది’ అనుకుంటాడు. చలా గా అల్లీట్రా మోడరన్ గా వుంటూ ఇటు చించా అటు వెడితే గోళ్ళు పేపు పాడవు కుండనుకునే పాఠ్యశాలి.... భర్త వచ్చేసరికే స్త్రీ మారి పోయింది. మంచి చీరలో అసల రతీదేవిలా కళ్ళు కుచ్చేస్తూంటే—గభాలున గొగలింతుకో బోయిన కృష్ణమూర్తిని “స్టా: స్టా: చీర వలిగిపోతుంది. మనం బయటికి వెడుతున్నాం మరిచిపోయావా?” అంటూ అంగుళాల దూరంలో ఆపేస్తుంది. “బంటివాళ్ళకేనా యింత అందం” అని ఉడుక్కుంటే, అలా చులాగా కౌగలింతుకోనిచ్చి — “ఇంట్లో సీకోసం నా అవతారం వేరేవుంటే లేవోడు పదపద!” అని దాటవేసేది. ఇక పిల్లల రాకతో—కొంపలో భార్యభర్త సరసాలూ సరాగాలూ ఆల్ మోస్టు దొ గవనులుగా

మార్చేసింది పాఠ్యశాలి:

నాలుగైదునెలల నానిగాడిని పక్కలో పడేసుకునే రోజుల్లో కూడా పైన చేయివేయ నిచ్చేదికాదు—నాని చూడాలని మైగాడో! ఈ ఆదాళ్ళకి మతిలేదు! అనుకునేవాడు కృష్ణమూర్తి.

ముగ్గురు పిల్లలు పుట్టినా తొలిసారికొంటే తనంగాని, వయస్సు తెచ్చిన జాజతనంగాని కొంచెంకూడా తరగని పాఠ్యశాలి—కృష్ణమూర్తికి—ఎప్పుడూ ఆకర్షణే. ఎప్పుడూ ఆవేదనే.

కాని తల్లల కళ్ళ పిల్లలే తెరిపిస్తారన్నది విజం చేశాడు ఓరోజు బాబిగాడు. వాడికో పెద్ద అనుమానం వచ్చింది ఓరోజు. బేబీతో చర్చిస్తూ—

“అరలు మమ్మీ డాడీ ఫ్రెండ్స్ కారు. ఎనిమీస్” అన్నాడు.

పిచ్చి బేబీకి మమ్మీని యెవరేమన్నా ఫరవాలేమగాని డాడీని ఏమీ అనకూడదు.

“డాడీ మంచివాడే బాబీ, మమ్మీ....చీ. పొండి అని స్నేహంగా వుండదు. నేనెన్నో సార్లు చూశాను” అంది నెమ్మదిగా.

వంక గదిలోంచి బయటికి రాజోయిన పాఠ్యశాలి వాళ్ళ మాటలు చెవిని పడగానే అడుగు ముందుకు వేయలేకపోయింది.

“ఏం చూశావే బాబీ. మా సూరిగారి మమ్మీలేమా....”

వాడి మాట పూర్తికాకుండానే గట్టిగా నవ్వేస్తూ—

“వాడి మొహం, వాడికి మమ్మీ కాదని. వాళ్ళ నాన్న వుండుకున్నాట్ట. అందుకే దాన్ని మమ్మీ అనడువాడు—అదీ అదీ అంటాడు. నీకా మాత్రం తెలియదా?” అడిగింది పెద్ద ఆరిందాలాగా.

“నాకేం తెలుసు, నేను వాడితో వెడితే—మీరు పోయి అడుకోండి అని గదిలో దూరి తలుపులు వేసుకున్నారు.... బేబీ అమ్మకి చెప్పకేం—ఓ సంగతి చెప్తాను....” రహస్యంగా అడిగాడు. ప్రామిస్ అంది బేబీ.

“మేం కిటికీలోంచి చూశాం! వాళ్ళకి తెలియదనుకో. చీ, పాడు....మరేం....” పాఠ్యశాలి గుండెలు దడదడ కొట్టుకున్నాయి—యికపై వాడేం చెప్పాడోనని.

“బాబీ,” కోపంగా అరిచింది. ఏం లేని దానికి మమ్మీ ఎందుకంత గట్టిగా అరిచిందో అర్థంకాలేదు బాబీకి. “ఏం మమ్మీ” అన్నాడు భయంగానే. పిల్లలందరికీ తెలుసు నాన్నతో దెబ్బలాడిన రోజున మమ్మీ ఇలాగే రుసరుస లాడుతూ వుంటుంది ప్రతి చిన్నదానికీ అని.

“మీకు స్కూల్ కేపోతే నాకూ పని వుంటుందనా వెదవా వెళ్ళు నీళ్ళకి” కసిరింది. బేబీ కేపి ఓ దొంగమాపు చూసి బాతరూంకేపి వరుగుతీశాడు.

బేబీ మెల్లిగా తండ్రి కుర్చీ వె నక్కి నడిచింది.

గోముగా తండ్రి మెడచుట్టూ చేతులువేసి గెడ్డం తండ్రి తలకి ఆన్ని “డాడీ!” అంది.

“ఏరా: నీకూ స్కూల్ లేదా?” కూతురి తల మీదికి రెండు చేతులూ వేస్తూ అడిగాడు కృష్ణమూర్తి. “నిల్లీ డాడీ! ఈ రోజు మీ ఆఫీసుకి ఎందుకు వెలవు?” అడిగింది.

“రంజానబి!” అన్నాడు.

“మాకుండదా? డాడీ నా ఫ్రెండ్ రజియాయ్ ట్లో గొప్ప పండగ చేస్తారట. మనం కూడా రంజాన్ చేసుకుందాం. చక్కటి బట్టలు జిగేర్ మనేవి కుట్టించుకోవచ్చు!” అంది.

“మనకే వుందిగా డీపావళి.”

“చీ! ఎప్పుడూ బహుకారాలు, పట్టు వరికిణ్ణి. బోర్” విసుగ్గా అని యంగమూతి వెట్టి తండ్రి ముందుకి వచ్చి పాల దగ్గర కూలబడింది.

“పోనీ చెప్ప మరేం చేద్దాం” కుతూహలంగా కూతురి ముఖంలోకి చిన్నా అడిగాడు కృష్ణమూర్తి.

“మీ గాలాలపట్టి ముద్దా మచ్చలకేం గాని తప్పుట అమ్మ వస్తుంది. నే యంత్రం మనం ఏదయినా వినిమాకి వెడదా” అంది పార్వతి.

తల్లి ముఖంలోకి చాలా కోపం చూసింది బేబీ. దానికి తల్లిమీద అంత భయమానం పున్నా అంతకంత కోపం ప్రతి పనికి అడ్డు రెట్టెందని “నేనూ వస్తానయితే” అంది.

“అమ్మమ్మ వస్తుంది. చక్కగా కథలు వింటూ ఆడుకోవాలి” అంది పార్వతి.

బొయ్యిమీద పాల కుక్క కూత నెలకట్టి రైలు కూతలా వుంది. యింకేం అనకుండానే లోపలికి వరుగైంది పార్వతి.

“దాడీ, రజియా లేదా చాలా అమ్మ కోప్పడితే ఇంకో అమ్మ దగ్గరికి వరుగెడు

తుంది. ఈ అమ్మ యివ్వనంటే యింకో అమ్మ దగ్గర తీసుకుంటుంది. మనకే యింకో అమ్మ వుంటే బాగుండును దాడీ!”

చాలా ఆలోచనలో పడిపోతున్నట్టుంది దాని మాట.

కృష్ణమూర్తి నవ్వుకున్నాడు. “నీ ఐడియా అమ్మకు చెప్ప బేబీ, ఏమంటుందో....” అన్నాడు.

“అమ్మబాబోయ్....నే చెప్పను. మవ్వే కొట్టి బిప్పించు” అంది.

“మమ్మీని కొట్టా?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు కృష్ణమూర్తి. ఇలాంటి వూహ యీ చిన్నారికెలా తోచిందని అతని అనుమానం.

“అవును. కొట్టకపోతే బిప్పకుంటుందా మొన్న మా స్నేహితులలేదా....” చేతులు తిప్పుతూ ప్రారంభించింది బేబీ.

“రజియానా?”

“కాదు అదే మీ క్లబ్బులో పేకాడరూ సుబ్బారావుగారు. వాళ్ళమ్మాయి దాడీ. ఆయనకి ఇద్దరు పెళ్ళాలు. మళ్ళీ అప్పడప్పడు కొత్త ఆంటీలని తెస్తారట.

“బేబీ! యివన్నీ నీకెవరు చెప్పారు?”

కొస్త కోపంగా అడిగాడు కృష్ణమూర్తి. కోపం తెచ్చుకోకడంలో ఆర్థం లేదని తెలుసు. కాని యివి ఏల్లలు పర్షింతుకోతగ్గ విషయాల అని.

“ఆ అమ్మాయే చెప్పింది దాడీ, పాపం వాళ్ళమ్మ ఏడుస్తుందిటగాని వాళ్ళ నాన్న మాట కాదనదుట. మరి మన మమ్మీచూడు!”

“ఏం మన మమ్మీకే?”

“అన్నీ కోపాలే. అన్నీ రహస్యాలే.

నీతో మాట్లాడుతుందా మమ్మల్ని విన నివ్వదు.... అసలు నీతో....” బేబీ మాట పూర్తిచేస్తే ఏం చేయాలో తెలియని కృష్ణ మూర్తి “చూడు బేబీ, మమ్మీకి మీరు ముగ్గురు అంటే ప్రాణంకదా! అందుకే మీకోసం....”

“చీ, మొగుడూ పెళ్ళాలు తలుపులేసుకుని గునగునలాడుకుంటారు. స్నేహం గా వుంటారు. యింకా....”

“వద్దులే. మమ్మీతో నేను మాట్లాడు తాను....” అనేశాడు కృష్ణమూర్తి.

“దాడీ, సీనిమాకి నేను వస్తా....నా స్నేహితులంతా చూశారు.”

“ఏదీ?”

“పత్యం శివం సుందరం దాల్లో లేదూ.”

With the Best Compliments from :

Phone : 56908
Sathyam Enterprises

Opp-Narayan guda Post Office
 Narayanguda, Hyderabad-500 029

Producers of
 Fine Printing types and
 Printers' Providers

Manufacturers of
 Type Metals
 and

Stockists of
 All kinds of Printing Material

“బేబీ అది పెద్దవాళ్ళ సీమా. పీల్లలు చూడకూడదు.
 “ఏం లేదు. దాంట్లో చిన్న రూపాణాకెట్టు వేసుకోలేదు. పెద్ద
 రూపాణాకెట్టు వేసుకోలేదు. దాని బాయి కప్పించితే పోల్లో ఈలలు
 వేశారుట. నా ప్రెండు చెప్పింది”

కృష్ణమూర్తి ముఖం వురించిపోయింది. ఎటు చూడాలో
 కూతురికి ఏం చెప్పాలో తెలియలేదు. ‘పార్వతీ!’ గట్టిగా తేక
 వేశాడు.

చేయి కొంగున తుడుపుకుంటూ వచ్చి “ఏం కృష్ణా కాఫీ
 కావాలా?” అడిగింది.

పొయ్యి వేడికి బుగ్గలు కంది వున్నాయి పార్వతికి. చెదరిన
 జాబ్బు చెవుల వెనుకూకోపి అట్టి పెట్టాలని తాపత్రయపడుతోన్న
 పార్వతి ఆవ్రయత్తుంగా కృష్ణమూర్తి ముఖంలోకి చూసింది.

కృష్ణమూర్తి చూపులు పార్వతి ముఖమీద లేపు. సర్వత్రా
 చూస్తున్నట్టు వేకంటుగా వుండ చూపు. అప్రయత్నంగానే పార్వతి
 నైటవెంగు వరిమేసుకొని కోరికగా చూసింది కృష్ణమూర్తి కేసి.
 “ఏమిటా చూపు?” అన్న కసిరిచ్చి వుందామె చూపులోనే:

“బేబీ వెళ్ళు నూకాలు తిరిగి నూనె రాస్తుంది” అని కూతుర్ని
 అక్కణ్ణుంచి తరిమేసింది.

“నాకు తలంటువదు!” అంటూనే కోపంగా కూర్చున్న చోటు
 మంచి లేచింది బేబీ. తండ్రితో చాలా రసవత్తరమైన విషయాలు
 చర్చించాలనుకుంది. ‘కాని నూ మమ్మీకి ఉట్టి జెలసీ’ అనుకుని
 లేవకూపోయింది. కూతురు గది దాటిపోయేదాకా మాట్లాడలేదు
 కృష్ణమూర్తి. బేబీ గది దాటగా అతని పెదవులపై చిన్న నవ్వు
 కళ్ళలోకి కొంటె వెలుగు వచ్చాయి.

“ఏమిటా చూపు? పిల్లలున్నారనేనా లేకుండా” అంటూనే
 తర్తర కుర్చీ చేతిమీద సుతారంగా కూర్చుంటూ “ఏమిటీ మీ సుపుత్రి
 మారి పోస్తోంది?” అడిగింది.

“మరి నువ్వు బాధపడకూడదు” అన్నాడు తీక్షణంగా.

“ఏం ఏ సరిపికేట్ కథ చెప్తాందా?” నవ్వుతూనే అడిగింది.

“నీ కెలా తెలుసు?” శర్కర్యంగా అడిగాడు.

“నీ ముఖం చూస్తేనే తెలిసింది. చెవుల చివర్లదాకా అలా
 ఎర్రపడిపోతే!” నవ్వింది.

“నీ బేబీ పేరు మార్చే మాలి పార్వతీ. అది సత్యం శివం
 మందరానికి వస్తుందిట. దాని పుట్టిహితులంతా చూశారుట.”

“వాళ్ళమ్మలకి బుద్ధిలేద. నాకూ లేదా!” కోపంగా అందే
 గాని బేబీ చిన్న కొడుకూ మార్చాడుకోడం విన్న పార్వతి కోపంలో
 అంత వాడిలేదు:

“పిల్లలా తయారవుతున్నారేం కృష్ణా. నే నెక్కడ వెయిర్
 అయ్యామ; వాళ్ళకోసం.... నేన....” నవ్వింది పార్వతి.

“నువ్వు నాతోకూడా సువుగా వుండడానికి వెనకాడేటంత
 జంకుతున్నావు, అవునా పార్వతి. నీ పచ్చిగాని ఎదగే పిల్లలదర్పి
 వేటిమీద వుంటుందో వాటిమీ సుంచి మళ్ళించాలని తాపత్రయపడటం
 కుద్ద దండుగు. నువ్వు వద్దన్నా దీ వాళ్ళ మనస్సు వాటివైపు మొగ్గు
 తుంది. వాళ్ళతోపాటు మనం ఏ సరిపికేట్ కి వెళ్ళకూడ దన్నావు.
 అంతమాత్రంచేత ఏం జరిగింది? వాళ్ళకి నీకంటే ఎక్కువ తెలి

ఉన్నత ఆశయాలతో ఉత్తమ ఉత్పత్తులను ప్రభావితం చేస్తున్న పాఠకులను ప్రభావితం చేస్తున్న ప్రచురణల విడుదల!

- ★ ఈనాటి యువకరం ఆశలు, ఆశయాలు, ఆవేషణలు, ఆందోళనలను వికాసకరీయంగా
- ★ స్వాస్థ్యపథుల దశలాలసత్యం, కుళ్ళు, కుశలతలను బట్టబయలు చేస్తూ
- ★ నూతన ఆలోచనలను ప్రేరేపించి ప్రతి ఇంటా, చదివిన ప్రతి ఒక్కరినీ కైవసంతులను చేసే సవలలు

ఈనాటి యువతరం ప్రతినీది
 కోమూర్తి. వేణుగోపాలరావు కొత్త సవలలు
 రైలు వెళ్ళిపోయింది 10-00 హోస్ సరస్వతి 7-50
 మనసికీ ఏం కావాలి? 7-50 నూర్పుడు దిగిపోయాడు 6-00

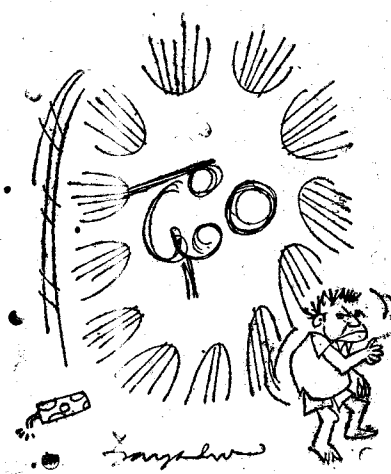
సుఖప్రదమైన దాంపత్యజీవితానికి
 డా॥ నమరం
సెక్స్ - సైన్స్
 4 భాగములు ఒక్కొక్కటి 7-50

- * ఈనాడు వెలువడుతున్న సవలలతో పోలిస్తే ఎక్కువ కేజీలతో తక్కువ వెలతో లభించే సవలలను ప్రచురణలే!
- * ప్రతి ఒక స్టాల్లోనూ లభించును.

10-00	రామలిలి	10-00	మోహనరూప
7-50	గాజాబొమ్మలు	6-00	భార్యతోపడక...
6-00	అమ్మకానికో అబ్బాయి	7-50	నెరజాణలు-మగధీరులు
6-00	కొనటానికో కోమలి	6-00	సంధ్యారాగం
7-50	అవరంజీ	6-00	మరో ప్రేమకథ
6-00	పుణ్యపురుషులు	6-00	పేషెన్స్ ప్రీయం
6-00	ఇది నా దేశం		

నవభారత్ బుక్ హౌస్ :: ఏలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-2

సింది: నవ్వుతూ భార్య నడుంబట్టా చేయి వేశాడు. "ఏదో ఆలోచనలో వున్న పార్వతి ఆ చేయి తీసేయలేదు—

"ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావు?" అడిగాడు. "ఏంలేదు. నాకేం అర్థం వాడంలేదు" నెమ్మదిగా అంది పార్వతి.

"పిచ్చి పార్వతి లోకాన్ని చూడు. నీ నాలుగోడల మధ్యా నీ రూట్లు. కాని బయట ప్రపంచంలో ఎలా? నీ పిల్లలకి గంతలుకట్టి పంపించకలవా బయటికి? యెన్నా? ఎన్నేళ్లు? పెద్దల సినిమాలు పిల్లలు చూడకూడదన్నారు సరే. మరి పెద్దల సినిమా బొమ్మలు పత్రికల్లో, పోస్టర్లు రోడ్లమీద చూస్తున్నారే కదా? అవి 'ఏ' కాదా? అవి అనవసరంగా వాళ్లలో అర్థంకాని ఆలోచనలు రేకెత్తించవా? ఈ ప్రపంచం విస్తరించిన ప్రచారాధనాలవల్ల ధాలా కుంచించుకుపోయింది పార్వతి! నీవు ఒక్కతైవీ వాటి ప్రభావంనుంచి నీ పిల్లల్ని రక్షించలేవు, అది జ్ఞాపకం వుండుకో. ఇంట్లో చూడనివ్వని పుస్తకం పక్కంట్లో చూస్తారు. చూడకూడదన్న సినిమా గురించి పోస్టర్లు దారి పొడుగునా చూస్తూ స్కూలుకి వెడతారు."

"కృష్ణా, అయితే వీళ్ళు నన్ను చూసి పిచ్చిదనుకుంటున్నారా? నా వెనక నవ్వు కుంటున్నారా? ఇందాకా బాబీ యోగ చూశాడో తెలుసా?" జారిపోతూవున్న నమ్మకాన్ని కూడ గట్టుకుంటున్న ప్రయత్నంగా వుంది పార్వతి కంఠస్వరం.

ఇన్నాళ్ళూ ఆమె పూహిస్తున్న పూహాలని సమూలంగా తోసేస్తున్నాయి కృష్ణమూర్తి

మాటలు, పిల్లల మాటలు.

"నీ పిచ్చిగాని అమ్మా నాన్నా తలుపులు వేసుకోవడం పిల్లలకి నహజంగా తోచాలి గాని వింతగా తోచకూడదు; అతి జాగ్రత్తలు యిలా అనుమానాలకే దారితీస్తాయి. అంచేత" అంటూ పార్వతి ముఖంలోకి కొంచెంగా చూశాడు కృష్ణమూర్తి.

"సరే. యింక తమరూ స్వేచ్ఛ ప్రకటించాలనేగా. ఏమయినాసరే తల్లితోపాటు తండ్రి పిల్లలని రూపు దిద్దడంలో సాయపడాలి. నువ్వా పని చేయడంలేదు" నిఘారంధ్యనిస్తూ అంది పార్వతి.

"నా పని నేను ఎప్పుడూ సూటిగా చేస్తూనే వున్నాను పార్వతి.... సూటి ప్రశ్నకి సూటి జవాబు. అంతేగాని నీలాగా ఎర్రబడిపోయి కపిరేస్తే లాభం లేదు."

"అందుకే కాబోలు పొయ్యి దగ్గర వున్న నాకంటే ఎర్రబడిపోయారు తమరు-నే వచ్చే సరికి" రెప్పింది పార్వతి.

కృష్ణమూర్తికి బేబీ మాట జ్ఞాపకం వచ్చింది. కాని భార్యకెలా చెప్తాడు?

"నీ కూతురి కాలంపిల్ల. దానికి దాపరికాల్లేవు. నేను యింకా కాస్త పాతవాడివికదా? అందుకు ఎర్రబడ్డాను సరే—ఈపూట సినిమాకి?" మాట మార్చాడు.

"అందరూ అయితే ఏదయినా మంచి సినిమాకి వెడదాం."

"అంటే 'యు' అనా? బేబీ నడుగు చెప్పతుంది" అన్నాడో లేదో అప్పుడే వస్తున్న బేబీ "డాడీ అది బోర్. ఎంతసేపూ వాన-తడిసి పోయి అనహ్యం.... బోర్ పాటలు, బోర్

మనుషులు, బాగుండదు. మనం సత్యం శివాని కెడదాం డాడీ!" తండ్రి ఒళ్లోకి జేరేదే కాని పార్వతిని చూసి అగింది.

"అవి పెద్దవాళ్ళ సినిమాలు బేబీ. పిల్లల్ని వదలరు."

"లేదు నా ప్రెండ్ వెళ్ళింది. నేనూ చూడాలి" తండ్రికేసి చూస్తూ "డాడీ పెద్దాళ్ళ సినిమాలకి పిల్లలు కూడా చూసేవాటికి ఏం తేడా వుండదట బాబీ చెప్పాడు."

"ఏమని చెప్పాడు బాబీ?" అడక్కుడదనుకుంటూనే కుతుహాలాన్ని అణచుకోలేక అడిగేగాడు కృష్ణమూర్తి.

"పెద్దవాళ్ళ సినిమాల్లో ముద్దు పెట్టుకుంటారట. చిన్నవాళ్లు చూసేవాటిలో చెట్ల వెనక దాక్కుని పెట్టుకుంటారట. 'యు' పాల్లలో గది తలుపులు వేసుకోగానే నీను మార్చేస్తారంట, కాని 'ఏ' వాటిలో గదిలో ప్రేమించుకోవడం చూపిస్తారంట. మరి...."

"చాలు బేబీ నువ్వెళ్ళి రడీ అవు. దేనికో దానికి వెడదాంలే" కపిరింది పార్వతి.

"నేనా సర్కస్ సినిమాకి రాను! అంతే" అడుగులు తవతవ వేస్తూ అక్కణ్ణించి కదిలింది బేబీ.

పార్వతి నవ్వువుకోలేక పోయింది— కృష్ణమూర్తి ముఖంలోకి చూసి వగలబడి నవ్వడం ప్రారంభించింది. ఆమె నలాగే కౌగిట బిగిస్తూ—

"పిచ్చి పార్వతి కళ్ళ పొరలు యిప్పటికి వూడుతున్నాయి" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి.

* * *

సాయంత్రం సినిమా—అది వేరే కథ! వెడదామనుకున్నదానికి టిక్కెట్లు దొరక్కయింకో 'యు' దానికే వెళ్లారు—పార్వతి కృష్ణమూర్తి పిల్లల్ని తీసుకుని. సినిమా బ్రహ్మాండమైన రేవతో ప్రారంభంఅయింది. "అలా బటలేసుకుంటే అంతే చేయాలి" అన్నాడు నెమ్మదిగా నాని.

"షా! మమ్మీ చంపేస్తుంది. నోరు మూసుకో" అంతకంటే నెమ్మదిగా అన్నాడు బాబీ. ఆ కేకలు, ఆ నేపథ్య సంగీతం, ఆ మనుషుల ముఖాలు చూసి తల్లి చేయి గట్టిగా పట్టుకుంటూ "మమ్మీ నాకు భయమేస్తోంది!" అంది వస్తున్న దుఃఖాన్ని దిగమింగుకుండుకు శాపక్రయపడుతూ బేబీ.

ఆ మాట విని కిసుక్కున నవ్వాడు నావి. మాట్లాడకుండా కూతుర్ని సగరకు తీసుకుంటూ "ఏం జరిగిందమ్మా, అంతా నటనేభయంగా వుంటే కళ్ళు మూసకో" అంది పార్వతి.

"చచ్చిపోతుందా.....?" భయంగా అడిగింది.

"చచ్చిపోదమ్మా" ఓర్పుగా సమాధానం చెప్పింది పార్వతి.

"కడుపొస్తుందా.....?" జే మళ్ళీ అడిగింది.

పార్వతి సమాధానం చెప్పలేదు.

"అలా చేస్తే పిల్లలు పుట్టారు. ఆ పిల్లల్ని కుప్పకొట్టిలో పారేస్తారు. వాళ్లు చచ్చి తారని చెప్పింది నా నానెండు. నాకు భయంగా వుంది మమ్మీ!" అప్పటికే బేబీ ఏద్యేయడం ప్రారంభించింది.

"కృష్ణా, నే వెళ్ళిపోతున్నా, వాళ్ళని తీసుకుని నవ్వు రా" అంటూ కుక్కల్లో దారి తడుపుకుంటూ బేబీని తీసుకుని ప్రాతుకుజీవుడా అంటూ బయట పడింది పార్వతి.

రాత్రి భర్త యింటికి వచ్చేటా పార్వతి

మనస్సులో ఏవేవో ఆలోచనలు. "ఏ మిటి బీభత్సం ఎవరికోసం యీ రేప్ సీనులు? ఎందుకీ అడదాని శరీరం మీద యింతటి అత్యాచారాలు?" ఏవేవిలో పిచ్చి ప్రశ్నలు.

"ఏం పార్వతి, నిద్రపోలేదా?" లైట్లూర్చి పక్కనే పడుకుంటూ అడిగాడు కృష్ణమూర్తి. "ఇంకా ఆ పనిమా గురించే ఆలోచిస్తున్నావా?" నడుం మీద చేయి వేస్తూ అడిగాడు.

"కృష్ణా!" అంటూ అతనివైపు తిరిగింది పార్వతి.

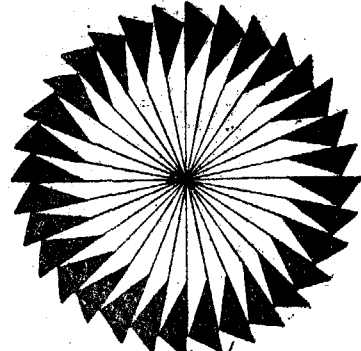
"తల్లి తండ్రుల ప్రేమకి పలితంగా పుడతారు పిల్లలు. అంతేగాని ఈ పనిమాల్లో లాంటి రేప్ వల్ల కాదని ఎలా చెప్పాలి బేబీకి?" అడిగింది.

కృష్ణమూర్తికి సమాధానం దొరకలేదు. మౌనంగా వుండిపోయాడు.

"చూశావా? మీ మగవాళ్ళకి జీవితం ఎంత సులభమో! ఇదే ప్రశ్న బేబీ నిన్ను అడుగుతే మమ్మీ నడుగు అనేస్తావు! కాని మమ్మీ మటుకు నే నిలాగే పుట్టానా? నే నందంగా పుట్టకపోతే పారేసేదానివా? అని అడిగే కన్న

కూతురికి ఏం జవాబు చెప్తుంది ఆ మమ్మీ!" నిట్టూర్చింది పార్వతి.

"అందుకే తల్లి పిల్లలని ముందునుంచీ సరైన దారిలో వుంచాలనే తాపత్రయపడుతుంది. ఆ ఆరాటం మీకు పిల్లిగా కన్పిస్తుంది. విశాలంగా ఆలోచించలేని వ్యక్తి చేష్టల్లాగా అనిపిస్తుంది కృష్ణా. ఈ 'ఏ' కాదు అసలు ప్రశ్న. ఆ అవసరాలేమిటన్నది కాని...." కృష్ణమూర్తి కూడా నిట్టూర్చాడు బదులు చెప్పలేక.... జీవితమే సమన్వయంగా వుంటే ఈ వినోదం దాన్నింకా విషమం చేస్తుంది కర్మ! అనుకున్నాడు. భార్యని దగ్గరగా తీసుకుని కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

మా శ్రేయోబిలాషులకు, కాయదారులకు
దీపావళి శుభాకాంక్షలు

- * భారతదేశంలో అన్ని నగరాలలో మా బ్రాంచీలు కలవు
- * సకాలంలో మీ సరుకులు భద్రంగా అందించటమే మా ధ్యేయం
- * నేడే సంప్రదించండి

అస్సాం బెంగాల్ రోడ్ వేస్ లిమిటెడ్

ASSAM BENGAL ROADWAYS LTD.

Regd. & H. O. :-
58, Khanna Market,
Tis Hazari, DELHI-6.
Phone: 228513
Telex: DLH-4033

Grams :
'ROADKING'

Adm. Office :
6, Tiretta Bazaar Street,
CALCUTTA-700 012.
Ph. : 34-0598, 0122, 8458
Telex: CA-2246, Gram: Roadking

VIJAYAWADA Offices

9/71/3 Gular Moideen Street,
Kothapet Chowk,
VIJAYAWADA-1.
Phone: 7798

27-22-37 Hospital Road
Governorpet,
VIJAYAWADA-2.
Phone: 75291